

**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN
EN TELECOMMUNICATIE**

B I P T

**MEDEDELING VAN DE RAAD VAN HET BIPT
VAN 28 JUNI 2011
BETREFFENDE
OPROEPEN NAAR DIENSTEN MET TOEGEVOEGDE WAARDE VANAF DE
MOBIELE NETWERKEN**

INHOUDSOPGAVE

1 DOEL.....	3
2 JURIDISCHE BASIS VAN DE VERZOENINGSPROCEDURES.....	3
3 VOORWERPEN VAN DE GESCHILLEN.....	4
4 WAARDEKETEN VAN DE VAS-OPROEPEN	5
5 GRONDSLAGEN VAN DE VERZOENINGSVOORSTELLEN	6
5.1 OPHALEN VAN VAS-OPROEPEN.....	6
5.2 DOORGIFTE	7

1 DOEL

1. Het BIPT heeft onlangs verschillende procedures georganiseerd om twee partijen met elkaar te verzoenen in een geschil over het delen van de inkomsten uit oproepen naar diensten met toegevoegde waarde, wanneer deze oproepen uitgaan van een mobiel netwerk.
2. Deze mededeling heeft tot doel om de marktspelers in te lichten over de principes die een kader hebben gecreëerd voor het bemiddelingscollege bij de formulering van voorstellen met betrekking tot deze procedures. Die principes worden openbaar gemaakt met het akkoord van de betrokken partijen. Het BIPT moedigt de sectorspelers die met gelijkaardige geschillen geconfronteerd worden aan om op basis van diezelfde principes een onderhandelde oplossing voor deze geschillen te vinden.

2 JURIDISCHE BASIS VAN DE VERZOENINGSPROCEDURES

3. Artikel 14, § 1, 4° van de wet van 17 januari 2003¹ bepaalt dat het BIPT binnen een termijn van een maand voorstellen mag formuleren om de partijen te verzoenen in geval van een geschil tussen aanbieders van telecommunicatienetwerken, -diensten of -apparatuur, of in geval van een geschil tussen postoperatoren of in geval van een geschil tussen de in de wet van 30 maart 1995 betreffende de elektronische communicatienetwerken en -diensten en de uitoefening van omroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad bedoelde aanbieders van elektronische communicatiediensten of -netwerken of omroeporganisaties.
4. Het koninklijk besluit van 5 mei 2006 stelt de verzoeningsprocedure voor het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie vast.

---

¹ Wet met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector.

3 VOORWERPEN VAN DE GESCHILLEN

5. De term “diensten met toegevoegde waarde”² duidt op een geheel van diensten die telefonisch (vast of mobiel) toegankelijk zijn en geïdentificeerd worden door specifieke reeksen van niet-geografische nummers (070, 090X). De diensten in kwestie gaan van de informatieverstrekking (weerbericht, beurs ...) tot diensten bestemd voor volwassenen, met daartussen plaatsbespreking voor shows, spelletjes, wedstrijden en quizzes, enz.
6. De geschillen slaan voornamelijk op het delen van de inkomsten uit oproepen naar diensten met toegevoegde waarde, wanneer deze oproepen uitgaan van een mobiel netwerk, en dit sedert de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 24 maart 2009 tot wijziging van diverse bepalingen van het koninklijk besluit van 27 april 2007 betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten van nummers (1 juli 2009).
7. De partijen waren algemeen van mening dat de oorsprong van de geschillen in dat koninklijk besluit van 24 maart 2009 lag. Het koninklijk besluit van 27 april 2007 voorziet in prijsplafonds om de consument te beschermen die naar diensten met toegevoegde waarde belt. In de aanvankelijke versie van dat besluit waren deze plafonds verschillend naargelang de oproepen uitgingen van een vast of van een mobiel toestel. Een mobiele operator kon een retailprijs aanrekenen die twee keer zo hoog was als die van een vaste operator voor een oproep naar eenzelfde nummer³. Het koninklijk besluit van 24 maart 2009 heeft de prijsplafonds gelijkgetrokken die van toepassing zijn op alle netwerken, zowel vaste als mobiele. Deze plafonds zijn diegene die voordien voor de vaste operatoren golden.
8. Die geschillen zouden zich ook kunnen uitbreiden tot andere aspecten, in het bijzonder de doorgifte van de oproepen naar de diensten met toegevoegde waarde tussen een mobiel en een vast netwerk.

---

² Ook VAS (Value Added Services) genoemd.

³ Die regeling werd nietig verklaard krachtens een arrest van de Raad van State van 27 april 2009, nr. 192.732, *Verizon en Colt tegen Belgische Staat*.

4 WAARDEKETEN VAN DE VAS-OPROEPEN

9. De eindgebruikers vormen, vanaf hun mobiele telefoon niet-geografische nummers (070, 090X) die toegang geven tot diensten met toegevoegde waarden.
10. De mobiele operatoren⁴ staan hun eindgebruikers toe om de diensten met toegevoegde waarde te gebruiken die beschikbaar zijn via het netwerk van andere (vaste) operatoren. Daarbij verstrekt de mobiele operator een dienst voor het ophalen van oproepen (of ook gespreksopbouw of collecting) voor die andere operatoren.
11. De vaste operatoren geven de oproepen die afkomstig zijn van de mobiele netwerken af. De vaste operatoren beconcurreren elkaar bovendien om op hun netwerk serviceproviders te hosten.
12. Het is mogelijk dat een operator, naargelang van het geval, de (mobiele) operator van gespreksopbouw, (vaste) operator van gespreksafgifte of gespreksdoorgifteoperator is.
13. De serviceproviders zijn de verstrekkers van de diensten met toegevoegde waarde.
14. Sedert de toepassing van de circulaires “tax”⁵ en btw⁶, wordt de retailprijs van de VAS-oproepen niet meer vastgesteld door de mobiele operatoren maar door de serviceproviders. Die prijs wordt “below the line”⁷ vermeld op de factuur die de mobiele operator aan de eindgebruikers stuurt. De mobiele operator heeft recht op een deel van de ontvangen retailprijs terwijl het saldo moet worden verdeeld onder de overige spelers in de waardeketen (eventuele gespreksdoorgifteoperator, operator voor de gespreksafgifte, serviceprovider).

---

⁴ In de context van deze mededeling. De vaste operatoren staan de eindgebruikers eveneens toe om de diensten met toegevoegde waarde te gebruiken.

⁵ Circulaire nr. IR/IV-4/91.638 (AINV - 2/2009 AOF 51/2009) van 10.11.2009 betreffende spelen en weddenschappen via 0900-lijnen en GSM.

⁶ Circulaire nr. E.T.109.696 (AOF Nr. 50/2009) betreffende het toepasselijke btw-stelsel voor handelingen verstrekt door middel van specifiek voor dat doel gecommercialiseerde telecommunicatiemiddelen.

⁷ Ook al wordt de prijs voor de VAS-oproepen vermeld op een factuur van de operator voor gespreksopbouw, is het niet die operator die deze prijs factureert. Op fiscaal vlak wordt de operator voor gespreksopbouw immers niet beschouwd als de operator die de dienst verstrekt aan de oproeper. Het bedrag dat dient te worden betaald voor de VAS-oproepen wordt dus “below the line” vermeld, afzonderlijk van het abonnement en de telefoongesprekken.

5 GRONDSLAGEN VAN DE VERZOENINGSVOORSTELLEN

5.1 Ophalen van VAS-oproepen

15. Het bemiddelingscollege (hierna “het college”) heeft het gepast geoordeeld dat het tarief voor ophaling wordt samengesteld uit een vast deel (dat betrekking heeft op de eigenlijke dienst voor ophaling van oproepen) en een variabel deel (een percentage dat betrekking heeft op diensten die specifiek zijn voor de VAS-oproepen: behandeling van dubieuze vorderingen, klantendienst, klachtenbehandeling).
16. Het college acht het billijk dat de mobiele operator inkomsten wil voor de VAS-oproepen die vergelijkbaar zijn met deze voor de oproepen naar nationale vaste nummers. In zijn beoordeling heeft het college rekening gehouden met de volgende elementen:
- Deze twee soorten oproepen zijn vergelijkbaar vanuit het standpunt van hun ophaling. Het college heeft het dus als redelijk beschouwd dat het vaste deel wordt bepaald op basis van de inkomsten van de mobiele operator uit de oproepen naar nationale vaste nummers.
  - In de voorbeelden uit het buitenland⁸ vinden we dergelijke verwijzingen terug naar de prijzen van de oproepen naar nationale vaste nummers of naar een onderscheid tussen de telefoonoproep en de eigenlijke dienst met toegevoegde waarde.
  - Op dit ogenblik worden de tarieven voor de ophaling van oproepen op een mobiel netwerk niet gereguleerd. Bijgevolg moet worden afgestapt van een strikte logica van kostenbasing.
17. Meer in het bijzonder kan het vaste deel worden vastgelegd als de gemiddelde inkomsten voor de oproepen naar nationale vaste nummers van de particuliere klanten, min een kortingspercentage. Kortingen vormen immers een logische praktijk voor de klanten die grote verkeersvolumes genereren, wat het geval is bij operatoren die serviceproviders hosten. Naar gelang van de omstandigheden eigen aan elke procedure heeft het college een voorstel geformuleerd met betrekking tot het bedrag dat het redelijk achtte voor het vaste deel.

---

⁸ In Frankrijk (besluit van 10 juni 2009 met betrekking tot de informatie over de prijzen van de telefoonoproepen naar de diensten met toegevoegde waarde) en in Nederland (<http://www.opta.nl/nl/wat-doet-opta/toezichtsgebieden/betaalde-informatienummers/>).

18. Het vaste gedeelte van de inhouding zou jaarlijks moeten herzien worden op basis van een observatieperiode die lang genoeg is en van recente datum. Bij een dergelijke herziening wordt volgens een bepaalde formule objectief rekening gehouden met de marktontwikkeling.
19. Er werd overeengekomen dat de berekeningen die tot deze jaarlijkse herziening leiden, zouden worden meegedeeld aan het BIPT. In geval van ernstige twijfel over de geldigheid van de gegevens of berekeningen zou het BIPT een grondigere controle kunnen laten uitvoeren door de bedrijfsrevisor van de betrokken mobiele operator en op kosten van deze laatste. De opdracht die aan de bedrijfsrevisor wordt toevertrouwd, zou door het BIPT moeten worden goedgekeurd. Het college meent dat deze procedure bijdraagt tot het creëren van vertrouwen tussen de partijen met betrekking tot de resultaten van de berekeningen en dat tegelijk de vertrouwelijkheid van de bedrijfsgegevens wordt in acht genomen.
20. Het variabel deel zou moeten worden verlaagd, mochten initiatieven worden genomen die een positief effect hebben op de specifieke kosten (bijv. de creatie van een databank van de VAS-nummers en van de serviceproviders of maatregelen met een soortgelijk effect die de partijen onderling vaststellen).
21. Het college beschouwt dat de combinatie (vast deel + variabel deel) zoals blijkt uit de verzoeningsprocedures een billijk deel van de inkomsten uit de VAS-oproepen vormt.

5.2 Doorgifte

22. End-tot-endconnectiviteit, namelijk het vervoer van begin- tot eindpunt van de retailtelefoondiensten (in dit geval: de oproepen naar de diensten met toegevoegde waarde), is een sleutelbegrip van het regelgevingskader van toepassing op de elektronische communicatie.
23. In zijn besluit van 14 april 2010⁹ heeft het BIPT geoordeeld dat er geen redenen waren om het principe van end-to-endconnectiviteit niet op de toegang tot VAS-nummers toe te passen.

---

⁹ Besluit van de Raad van het BIPT van 14 april 2010 met als doel voorlopige maatregelen op te leggen om de toegankelijkheid van de VAS-nummers van op het netwerk van BASE te garanderen

24. De wet bepaalt dat aan operatoren verplichtingen op dat gebied mogen worden opgelegd¹⁰.
25. In het kader van de referentieaanbiedingen van de operatoren met een sterke machtspositie heeft het BIPT geregeld erkend dat de levering vragen van een toegangs- of een interconnectiedienst zonder de contractbepalingen na te komen, zoals de betaling van de facturen, geen redelijk verzoek kan vormen.
26. Wanneer een derde operator de redelijke tarieven van een mobiele operator weigert (die verwerkt zijn in de gespreksdoorgifteprijs), dan heeft de gespreksdoorgifteoperator het recht om de gespreksdoorgiftdienst tussen de mobiele operator en deze operator niet meer te verstrekken of zich te beperken tot een zuiver technische gespreksdoorgifte (namelijk zonder de financiële overdrachten tussen de mobiele operator en de derde operator ten laste te nemen). Dit recht moet omzichtig worden uitgeoefend en impliceert dat de mobiele operator en de derde operator naar behoren zijn ingelicht en dat aan hen een redelijke opzeg is gegeven. Het is meer in het bijzonder logisch dat de mobiele operator wordt ingelicht over de namen van de operatoren die de toepassing van zijn tarieven verwerpen.

Axel Desmedt
Lid van de Raad

Charles Cuvelliez
Lid van de Raad

Catherine Rutten
Lid van de Raad

Luc Hindryckx
Voorzitter van de Raad

---

¹⁰ Artikel 51, § 2, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie.